

ב"ה, גליון קיח סיון תשמ"ז

וועד העולמי ללימוד תורה לשמה

ובזכות זה נזכה להגאולה שלימה בקרוב בב"א

מערת אליהו, חיפה, ארץ ישראל

ספר ישמח משה פרשת תרומה

**ובעוה"ר יצאו מה שיצאו לאלפים מן הדת על ידי טעות
הזה, דהיינו כל המאמינים בשבתי צבי ימ"ש, רק
שצריך להזדרז לעשיית המצות וללמוד תורה לשמה
בתוקף אהבה וחשקות נמרץ ודבקות האמיתי, וזה
השער לה' צדיקים יבואו בו, אף גם זאת בצירוף
המעשים היראה ואהבה והדבקות הוא העיקר**

... והנה לפי זה הצדיקים אשר הם מכת הראשון, צדקתם בטל לאחר מותן שאין באפשרי לאחוז שם הצדיק דרכו, כי היום לעשותם ולא למחר, רק שמקבלים שם שכרן על מה שעבר, ר"ל מה שפעלו בזה העולם כאמור ולמחר לקבל שכרם. והנה לפי זה אז לא יפול עליהם שם הצדיק בהוה רק בעבר שהיו צדיקים בחייהם, אבל אז כבר יצאו מגדר זה, הואיל והצדקות שלהם היתה רק עשיית המעשים טובים, ושם אין באפשרות לעסוק במה שעסקו בחיים. מה שאין כן הצדיקים שמכת השניה, עיקר הצדקות שלהם הוא היראה והאהבה והדבקות, כי היא התכלית של התורה והמצות, כמו שנאמר (דברים י יב) ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך וגו', וכמו שביאר זה החכם ר' יוסף אלבו בספר העקרים (מאמר שלישי פרק אחד ושלשים), עיין עליו. ואף גם שמכל מקום מחויבים לעשות כל המצות, והאומר שאין צריך לעשות שום מצוה אחר שבא למדריגת הדבקות שעובד השי"ת רק ביראה ואהבה ודבקות המחשבה, זהו מין וכופר, וכבר כתבו החכמים שזה היה טעות אחר, וזה אמרם (חגיגה דף י"ד [ע"ב]) אחר קיצץ בנטיעות, והבן זה כי היראה ואהבה והדבקות הוא השורש, וכל המצות הם

הענפים אשר נטע ושתל עילת כל העילות ית', ואלקים הבין דרכה והוא ידע מקומה כי לא יצוייר בשום אופן להאחז בהשורש בעוד התקשר הנפש בהגוף, רק מי שנאחז בהענפים בכל כחו, ובעת התרפה ממלאכתו באחיזת הענפים, מיד נדחה ונטרד מן השורש והוא שנאו להשי"ת ולא אהוב, ולא יתכן להיות אוהב ואף שנדמה שהוא אהוב ודבוק, הוא שוא נתעה ודמיון כוזב. והנה אלישע אחר שנכנס לפרדס והשיג ענין הדבקות האמיתי והיחודים, והבין שהוא תכלית התורה והמצות, אז פרק מעליו עול התורה והמצות באמרו שהגיע להתכלית המבוקש מהתורה והמצות ואין לו שוב שום צורך בהם, והיינו קיצץ בנטיעות, שאמר שאין שוב צורך בענפים כיון שהגיע לשורש, ולזה קיצץ להענפים ובטלן, וזה הוא אפקורסית ומינות גמור, על כן נתעה ונטרד לחרפות, והוא לקוח מהחכם האמיתי אלקי החבר למלך הכוזר רק בהוספת דברים, ובעוה"ר יצאו מה שיצאו לאלפים מן הדת על ידי טעות הזו, דהיינו כל המאמינים בשבתי צבי ימ"ש, רק שצריך להזדרז לעשיית המצות וללמוד תורה לשמה בתוקף אהבה וחשקות נמרץ ודבקות האמיתי, וזה השער לה' צדיקים יבואו בו, אף גם זאת בצירוף המעשים היראה ואהבה והדבקות הוא העיקר, ואם כן בהפרד הנפש מהגוף והוסר מסך הגשמית ובטל כל המעשים, מכל מקום נשאר העיקר דהיינו הדבקות ואהבה ויראה ביתר שאת ויתר עז, אם כן נופל עליהם אף לאחר מותם שם צדיקים בהוה, כי צדקתם עומדת לעד כי עיקר צדקות שהיה בהם בחיים כאז כן עתה וביותר וכו'. והיוצא מזה שהצדיקים שמכת הראשון נעדר מהם שם צדיקים לאחר מותם בעצם, רק שנקראו כן על שם העבר, מה שאין כן הצדיקים שמכת השניה, אין נעדר מהם שם צדיקים בעצם לאחר מותם, כי עדיין בצדקתם עומדים, והוא נכון ואמת בעזרת ה'. והנה לפי זה דעת לנבון נקל כי מה שגדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם, דהיינו שחשובין יותר לפני המקום ב"ה היינו הצדיקים שמכת השניה, כי עיקר צדקתם מתגדל ומתרבה אז אלף אלפי אלפים ככה מבחיים חיותן, מה שאין כן הצדיקים שמכת הראשונה אדרבה פסקה צדקתן, רק שמקבלין שכר נצחי על העבר, אבל למה יחשבו יותר מצדיקים חיים שהם עדיין בצדקתן כנ"ל וזה סברא נכונה מאד, ומסתבר לומר דבהכת הראשון החיים חשובין יותר, והבן זה. ועל פי זה נ"ל מה דאיתא בפסחים (דף נ' ע"ב) בהא דאמר עולם הפוך ראיתי עליונים למטה ותחתונים למעלה, ואנן כדקאי קאי. דקשה טובא. חדא, דמאי רבותא וכי לא ידע זה דרשעים בחשך ידמו. ועוד קשה אמאי קרו להו עליונים, ואי משום דהיו עליונים בזה העולם, מאי קמשמע לן וכי לא ידע דאין מלוין לו לאדם לא כסף וזהב ולא אבנים טובות ומרגליות (אבות פ"ו מ"ט).

ועוד קשה מה דאמר על התלמידי חכמים ואנן כדאיתא אנן הכא, הכי נמי איתא התם, אין לו ביאור דאם בעולם הזה הם שפלים ונבזים, ח"ו שיהיה כן לעולם הבא. על כן נ"ל דלא דבר כלל ברשעים כי לא דברה תורה במתים, רק משני כיתות צדיקים הנ"ל דבר, דהיינו הכת העוסקים במצות מעשיות, והכת השניה הלמידי חכמים הדבקים בה' ובתורתו תמיד, והנה צדיקים הנפטרים הם שוכני מעלה ועליונים יתקרו, והחיים הם התחתונים, ואמר על כת הראשון בדרך המליצה עולם הפוך תחתונים למעלה ועליונים למטה, ר"ל שהחיים חשובין יותר מהמתים כמ"ש, ונמצא הסדר מהופך עליון למטה ותחתון למעלה, ואנן ר"ל התלמידי חכמים הדבקים בה' ובתורתו כדאיתנן הכא, הכי נמי איתנו התם דהיינו עליונים למעלה ותחתונים למטה, דבהם גדולים הצדיקים במיתתן יותר, וזה נכון בס"ד...

(המשך אי"ה בגליון הבא)